

Ivana Brlić Mažuranić - Regoč

Bilješke o piscu:

Autorica ove sad već potpuno priznate klasične knjige, Ivana Brlić Mažuranić unuka je pjesnika "Smrt Smail-age Čengića" Ivan Mažuranić. Otac joj je također poznati pisac -Vladimir Mažuranić. Rođena je u Ogulinu, gje je provela jedan dio svog djetinstva, a ostali dio u Zagrebu u djedovoj kući. Škole je učila privatno, posvećujući osobito brigu izučavanja jezika, te je već u najmlađim godinama govorila i pisala francuski, a kasnije još njemački, ruski i engleski. U 18 godini udaje se za Vatroslava Brlića, odvjetnika i političara u slavonskom brodu. Umrta je u Tagrebu 21.09.1938. Objavila je sljedeća djela:

"Valjani i nevaljani" (1902), "Škola i praznici"(1905), "Slike" (zbirka pjesama 1912), "Zgode Šeegrta Hlapića" (1913), "Priče iz davnine" (1916)...

Lica:

Kosjenka - vila

Regoč - div

Liljo - najljepši dječak iz oba kotara

Tema:

Susret Kosjenke s Regočom te svađa između dva sela

Sadržaj:

Radnja započinje na livadi s konjima na kojima jašu prekrasne vile. Najmlađa među njima Kosjenka dobila je najbržeg konja koji je odvoji od ostalih vila i odvede preko širokih ravnica, šuma, sve do grada Legena gdje Kosjenka upoznaje Regoča, ogromnog diva koji je cijeli svoj život proveo brojeći srušene zidine grada Legena. Pošto tamo vječno pada snijeg odnosno nikada nema ljeta, Kosjenka i Regoč odlaze tražiti dva sela koja su se Kosjenki učinila prelijepim dok je jurila na svom hirovitom konju. Kopajući ispod zemlje (jer je Kosjenka željela vidjeti što je ispod nje), Regoč i Kosjenka nailaze na mnoge probleme koje uspješno rješavaju te tako dolaze do svog cilja. Izašavši na svjetlo dana kosjenka upoznaje male pastire s kojima se vrlo brzo sprijatelji, a Regoč Ljilju najpametnijeg i najljepšeg dječaka u oba kotara, koji mu ispriča nesretnu priču o oba sela. Naime, stanovnici i jednog idrugog sela bili su u stalnoj zavadi pa su se

starješine Ljiljinog sela uputile prema rijeci Zlovodi u namjeri da otklone nasip i tako potope susjedno selo.

No brza i jaka rijeka Zlovoda potapa oba sela, a pastiri se spašavaju tako što ih Regoč prenosi na uzvisinu do koje još nije dolazila voda. Svi bi tako gledali kako Zlovoda ruši sve što se pred njom nađe da se Kosjenka ne dosjeti i poviče Regoču da rupu kroz koju je prolazila voda začepi svojim tijelom. Nakon nekoliko pokušaja Regoč ipak zaustavlja vodu, te tako izazove val veselja koji brzo splasne jer je cijelo selo odnosno sela bila pod vodom bez žive duše. Tužni pastiri priopćavaju Kosjenki koja ih je u međuvremenu jako zavoljela, da nemaju kako živjeti jer nitko od odraslih nije preživio, ne znaju obrađivati zemlju, a da i znaju sve je onako pod vodom. Tada Ljiljo naredu Regoču da probuši rupu u zemlji koja proguta svu vodu i ponovo se pokažu krovovi sela, a na njihovo najveće iznenađenje na jednom prozoru ugledaju lica djeda i bake. Otad pastiri žive u sreći i veselju, sagrađivši samo jedno selo, a usred sela kula u kojoj je živjela preljepa Kosjenka.

A što je bilo s Regočom?

On se naime uplašio kad je vidio naborana lica djeda i bake te je pomislio da su oni proživjeli strašne muke, pa tako krene on nazad u svoj hladni Legen, a ionako ga se je zaželio.